

INCIPIT JOËL PROPHEA

Contents

INCIPIT JOËL PROPHETA

1 Verbum Domini, quod factum est ad Joël, filium Phatuel. ² [Audite hoc, senes, et auribus percipite, omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? ³ Super hoc filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis, et filii eorum generationi alteræ. ⁴ Residuum erucæ comedit locusta, et residuum locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi comedit rubigo. ⁵ Expergiscimini, ebrii, et flete et ululate, omnes qui bibitis vinum in dulcedine, quoniam periit ab ore vestro. ⁶ Gens enim ascendit super terram meam, fortis et innumerabilis: dentes ejus ut dentes leonis, et molares ejus ut catuli leonis. ⁷ Posuit vineam meam in desertum, et ficum meam decorticavit; nudans spoliavit eam, et projecit: albi facti sunt rami ejus. ⁸ Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. ⁹ Periit sacrificium et libatio de domo Domini; luxerunt sacerdotes, ministri Domini. ¹⁰ Depopulata est regio, luxit humus, quoniam devastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. ¹¹ Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vinitores super frumento et hordeo, quia periit messis agri. ¹² Vineam confusa est, et ficus elanguit; malogranatum, et palma, et malum, et omnia ligna agri aruerunt, quia confusum est gaudium a filiis hominum. ¹³ Accingite vos, et plangite, sacerdotes: ululate, ministri altaris; ingredimini, cubate in sacco, ministri Dei mei, quoniam interiit de domo Dei vestri sacrificium et libatio. ¹⁴ Sanctificate jejunium, vocate cœtum, congregate senes, omnes habitatores terræ in domum Dei vestri, et clamate ad Dominum: ¹⁵ A, a, a, diei ! quia prope est dies Domini, et quasi vastitas a potente veniet. ¹⁶ Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri, lætitia et exultatio? ¹⁷ Computruerunt jumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ, quoniam confusum est triticum. ¹⁸ Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? quia non est pascua eis; sed et greges pecorum disperierunt. ¹⁹ Ad te, Domine, clamabo, quia ignis comedit speciosa deserti, et flamma succendit omnia ligna regionis. ²⁰ Sed et bestię agri, quasi area sitiens imbrem, suspexerunt ad te, quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, et ignis devoravit speciosa deserti.]

2 [Canite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terræ: quia venit dies Domini, quia prope est. ² Dies tenebrarum et caliginis, dies nubis et turbinis; quasi mane expansum super montes populus multus et fortis: similis ei non fuit a principio, et post eum non erit usque in annos generationis et generationis. ³ Ante faciem ejus ignis vorans, et post eum exurens flamma. Quasi hortus voluptatis terra coram eo, et post eum solitudo deserti, neque est qui effugiat eum. ⁴ Quasi aspectus equorum, aspectus eorum; et quasi equites, sic current. ⁵ Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis devorantis stipulam, velut populus fortis præparatus ad prælium. ⁶ A facie ejus cruciabantur populi; omnes vultus redigentur in ollam. ⁷ Sicut fortes

current; quasi viri bellatores ascendent murum: viri in viis suis gradientur, et non declinabunt a semitis suis. ⁸ Unusquisque fratrem suum non coarctabit, singuli in calle suo ambulabunt; sed et per fenestras cadent, et non demolientur. ⁹ Urbem ingredientur, in muro current, domos conscendent, per fenestras intrabunt quasi fur. ¹⁰ A facie ejus contremuit terra, moti sunt cæli, sol et luna obtenebrati sunt, et stellæ retraxerunt splendorem suum. ¹¹ Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui, quia multa sunt nimis castra ejus, quia fortia et facientia verbum ejus: magnus enim dies Domini, et terribilis valde, et quis sustinebit eum? ¹² Nunc ergo, dicit Dominus, convertimini ad me in toto corde vestro, in jejunio, et in fletu, et in planctu. ¹³ Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra; et convertimini ad Dominum Deum vestrum, quia benignus et misericors est, patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. ¹⁴ Quis scit si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium et libamen Domino Deo vestro? ¹⁵ Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate cœtum: ¹⁶ congregate populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, congregate parvulos, et sugentes ubera; egrediatur sponsus de cubili suo, et sponsa de thalamo suo. ¹⁷ Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, ministri Domini, et dicent: Parce, Domine, parce populo tuo; et ne des hæreditatem tuam in opprobrium, ut dominantur eis nationes. Quare dicunt in populis: Ubi est Deus eorum? ¹⁸ [Zelatus est Dominus terram suam, et pepercit populo suo. ¹⁹ Et respondit Dominus, et dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumentum, et vinum, et oleum, et replebimini eis; et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus. ²⁰ Et eum qui ab aquilone est procul faciam a vobis, et expellam eum in terram inviam et desertam: faciem ejus contra mare orientale, et extremum ejus ad mare novissimum: et ascendet fœtor ejus, et ascendet putredo ejus, quia superbe egit. ²¹ Noli timere, terra: exsulta, et lætare, quoniam magnificavit Dominus ut faceret. ²² Nolite timere, animalia regionis, quia germinaverunt speciosa deserti; quia lignum attulit fructum suum, ficus et vinea dederunt virtutem suam. ²³ Et, filii Sion, exsultate, et lætamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis doctorem justitiæ, et descendere faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum, sicut in principio. ²⁴ Et implebuntur areae frumento, et redundabunt torcularia vino et oleo. ²⁵ Et reddam vobis annos, quos comedit locusta, bruchus, et rubigo, et eruca: fortitudo mea magna quam misi in vos. ²⁶ Et comedetis vescentes, et saturabimini; et laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum; et non confundetur populus meus in sempiternum. ²⁷ Et scietis quia in medio Israël ego sum, et ego Dominus Deus vester, et non est amplius; et non confundetur populus meus in æternum.] ²⁸ [Et erit post hæc: effundam spiritum meum super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri et filiæ vestræ: senes vestri somnia somniabunt, et juvenes vestri visiones videbunt. ²⁹ Sed et super servos meos et ancillas in diebus illis effundam spiritum meum. ³⁰ Et dabo prodigia in cælo et in terra, sanguinem, et ignem, et vaporem fumi. ³¹ Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. ³² Et erit: omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit: quia